

Evangelikus hírek

Marcalon innen és túl

2011. április 15. - 5. évfolyam, 2. szám

Húsvét, az ÉLET igazi ünnepe

Krisztus mondja: halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai. (Jel 1,18)

János apostol, az aggastyán tanítvány látomásban kap megbízatást egy könyv megírására, melyet ma Jelenések könyveként ismerünk. Ebben a könyvben sok egyéb mellett (7 levél a kis-ázsiai gyülekezetekhez, a jó és rossz harc és annak vége, mely a jó győzelmével ér véget, mindenek újratemtése) bekapcsolódhatunk a mennyei Jeruzsálemben folyó istentiszteletbe is. Ezt én mindig egy húsvét ünnepi istentisztelethez tudtam magamban hasonlítani. Hogy miért? Talán éppen a külsőségek miatt: mindenki szép ruhában van, a természet feléledt, virágoznak a fák, dalolnak a madarak, már elég meleg e levegő, de még nincs forróság, a templom tele van, és az orgona zúgó hangja kíséri a Krisztus-dicsőítő éneket, a gyülekezet, pedig fennhangon énekel. Minden és mindenki örül vagy legalábbis örülhet,

hiszen Isten olyan ajándékot adott nekünk, melyről álmodni sem mertünk volna, melyre senki sem számított.

Jézus szava is ünnepélyesen szól. Elmond magáról ebben a rövid mondatban is nagyon sok fontos információt. Mégis, olyan furcsa belegondolni, hogy ebből az igeveréből mi is az, legalábbis számomra, ami igazán a húsvéti üzenetet hordozza. Bár az Úr kategorikusan kijelenti, hogy ő él, mégsem ez számomra az igazi evangéliumot hordozó mondatrész. Hiszen mondhatja valaki, hogy János ezt csak úgy hallotta valahonnan, vagy csak a saját vágyait öntötte itt szavakba.

Számomra ezért az a döntő, és vállalom, hogy ezzel egyedül maradok, hogy Jézus Krisztus ezt maga mondja. Hiszen a halottak nem tudnak beszélni. Nem tudnak gondolkodni sem kijelenteni semmit. Ők a cselekvésre képtelenek, míg Jézus itt érthetően beszél, mondhatjuk, beszélget Jánossal.

A másik döntő, és igencsak vigasztaló, erőt adó

húsvéti üzenet, hogy a kulcsok nála vannak. Nem emberek kezében, nem egy lelkesznél, nem egy papnál, egy püspöknél, vagy éppen a római pápánál, nem is Jánosnál vagy éppen Péternél, hanem nála, aki megérdemli, hogy őrizhesse azokat: a halál és pokol kulcsait. Hiszen nagypénteken minden elvégzetett, a megváltás műve beteljesült és ezzel legyőzte mindkettőt: a halált és a poklot is. Neki valóban jogában áll, és csak neki, hogy őrizze azokat a kulcsokat. Húsvét ünnepe a tavasz legszebb ünnepe, a legszebb napja. És nem csak azért, mert a külsőségek ezt eleve adják, mert a természet újjáéled, minden virágillatban van, hanem mert igazán az ÉLET ünnepe ez. Mert mindaz, amitől az ember fél és retteg legyőzött, a halál és pokol kulcsai jó helyen, jó kezekben vannak, és a mi Urunk nem csak legenda szerint, hanem valóban él és uralkodik az ÉLET URAKÉNT örökkön örökké. Ámen

Dsida Jenő: Húsvéti ének az üres sziklasír mellett

Sírod szélén szinte félve,
iszonyattal üldögélve,
ó – mekkora vád gyötör,
mardos, majdnem összetör:
mily látás a kétkedőnek,
törvény ellen vétkezőnek,
hogyan üres a sírgödör.

Nyitott sírod száján szélén
sóhajok közt üldögélvén
szemlélem bús, elvetélt
életemnek rút felét
s jaj, – most olyan bánat vert át,
mily Jacopo és Szent Bernát
verseiből sír feléd.

Nincs gonoszabb, mint a hitvány
áruló és rossz tanítvány,
ki az ördög ösvenyén
biztos lábbal, tudva mén:
szent kenyéren nőtt apostol,
aki bűnbe később kóstol, –
Krisztus, ilyen voltam én.

Amit csak magamban látok,
csupa csúnya, csupa átok,

csupa mély seb, éktelen,
testem oly mértéktelen
volt ivásban, étkezésben,
mindenfajta vétkezésben
s undokságom végtelen.

Ó, ha tudnám, megbocsátasz,
s országodba bebocsátasz,
mint szűmám ki két szemem,
mint vágnám le két kezem,
nyelvem húznám kések élén
s minden tagom elmetélném,
amivel csak vétkezem.

Bűneimnek nincsen számok.
Mindent bánok, mindent szánok
és a sajtós, mely gyötör
nem is sajtós, már gyönyör.
Hamuval szórt, nyesett hajjal
ér engem e húsvéthajnal
és az üres sírgödör.

Bámulok a nyirkos, görbe
kősziklába vajt gödörbe,
bénán csügg le a karom,
tehetetlen két karom...

Te kegyelmet mindig oszthatsz,
feltámadtál s feltámaszthatsz,
hogya én is akarom.

Lábadozó régi hitben
egész nap csak ülök itten.
Lelkemet nagy, jó meleg,
szent fuvalat lepte meg,
lent az odvas, szürke barlang
mélyén muzsikál a halk hang,
ahogy könnyem lecsepeg.

Az én Uram újra él most,
országútján mendegél most,
áprilisban fürdik és
aranyozza napsütés,
ahol lépked, jobbra-balra
ezer madár fakad dalra
s ring, hullámszik a vetés.

Éneklő sok tiszta lánnyal,
liliomos tanítvánnyal
nem követlek, Mesterem.
Majd csak csöndes estelen
indulok, hol vitt a lábad,
földön kúszom könnybe lábadt

szemmel, szinte testtelen.

Fennakadva tüskeágon.
éjsötét nagy pusztaságon
étlen-szomjan vágok át,
nagy hegyeken vágok át,
mint eltévedt eb szimatja,
mely halódva is kutatja
vándor ura lábnyomát.

S közben dalolok az égről,
pálmás, örök dicsőségről,
vonszolván földdel rokon
testemet a homokon
s így ujjongván, nem is érzik,
hogyan sajog, hogyan vérzik
rögbe horzsolts homlokom.

Mert az égi útnak elve:
kúszva, vérzön, énekelve,
portól, sártól piszkosan
menni mindig, biztosan...
S kopjék térdig bár a lábam,
tudom, az ég kapujában
utolérlek, Krisztusom!

Az Úr szeretetével
tele van a Föld
(Zsolt 33,5)

Gusztáv Adolf Vasi Hálaadó Nap

Répcelak, 2011. május 8.
Misericordia Domini vasárnapja

Szeretettel várjuk
testvéreinket!

„Gyülekezeti utca”

Bemutakoznak a vasi evangélikus egyházközségek
„Répcelaki Szent Márton-ösvény” a katolikus egyházközség
bemutatásában
Luther Kiadó
Missziói Központ

Veres Gábor szobrászművész

érem kiállítása az imaházban
„Evangélikus Nemzeti Tizenegy” kiállítás
a művelődési ház kistermében

- 10.00 – Úrvacsorai istentisztelet Igét hirdet: Ittész János püspök
- 11.30 – Luther-szobor ünnepélyes átadása köszöntőt mond: Szászfalvi László államtitkár
- 12.00-13.30 – Ebéd az iskolában
- 13.30-14.30 – „Szakíts, ha tudsz” –Reményik Suliszínpad előadása a Művelődési Házban
- 14.30-16.00 – Az Ausztriai Evangélikus Egyház diakóniai munkája
Manfred Koch szuperintendens előadása a művelődési házban
– Könyvzenei koncert fiataloknak (Echo, Korál-sziget, Vekker+) a Nagyszínpadon
– Egyház, PR, Marketing Hutflesz Mihály előadása a Polgármesteri Hivatalban
– „Hegyeket mozgató szívek” Büki evangélikus bábcsoport előadása a Házasságkötő Teremben
– Egyház és ökológia Végh Szabolcs előadása a művelődési ház kistermében
- 16.00 – Úti áldás a nagyszínpadon

Nagypéntek - Az elvégeztetett evangéliuma

Akkor ezt mondta az ÚRisten a kígyónak: ...El-lenségeskedést támasztok közted és az asszony közt, a te utódod és az ő utódja közt: ő a fejedet tapossa, te meg a sarkát mardosod. (1Móz 3,14.15)

Miután Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta: "Elvégeztetett!" (Jn 19,30)

Nagypéntek említése itt található meg Mózes első könyvében a 3. fejezetben. Isten éppen bűntet ekkor. Bűnteti az embert, az asszonyt és a kígyót, hiszen fellázadtak ellene. Nem azt tették, amit ő kért tőlük, amit parancsolt nekik, hanem a maguk feje után mentek, és elfordultak tőle.

És azóta, bár hosszú idő eltelt, de az ember semmit sem változott. Ott van bennünk valahol mélyen leködölva az Isten tagadása. Már egészen kis gyermekként felmerül bennünk az Isten elleni lázadás lehetősége. Újra és újra kérdések merülnek fel: „Ez tényleg így volt?” - kérdezi a kisgyermek, mikor egy-egy bibliai csodáról, vagy történetről beszélgetünk hittanórán. „Valóban Isten tette ezt? Ő valóban is létezik?” Hiszen nem lehet vele találkozni, látni őt. És akkor hogyan lehetnek igazak a történetek? - merül fel a kérdés az emberben.

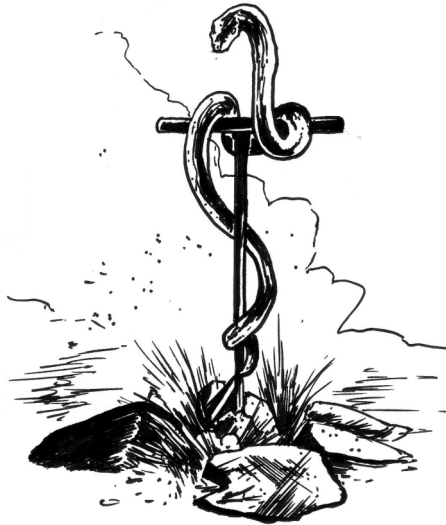
Egyszer egy konferencián az előadónak tettek fel egy kérdést:

„Na de professzor úr, a kígyó tényleg tudott beszélni?”

A professzor egy kérdéssel válaszolt:

„Van-e bűn a világban?”

„Igen, van” - mondta a provokatív kérdést feltevő ember.

„Akkor a kígyó tudott beszélni” - jött a válasz a professzortól.

Sokszor talán észre sem vesszük, hogy egy-egy ilyen gondolattal, (Hol van az Isten? Miért nem lát? Mire vár?) milyen messzire tudunk kerülni az Istentől. Attól, aki újra és újra közeledni akar hozzánk. Aki újabb és újabb esélyt ad nekünk. Úgy, ahogy a bűneset után nem agyoncsapta az embert és az asszonyt, hanem miután büntetését mért rájuk ruhát készített nekik, hogy ne legyenek mezítelenek, és ne kelljen fázniuk. Aztán pedig folyamatosan figyelte őket, nehogy bajuk essek. És elkezdte egyengetni azt az utat, mely a tudás fájától egy másik fáig, de nem az élet, hanem éppen a halál és a szégyen fájához, a Gol-

gotai kereszthez vezet el. Mindezt azért, mert ott, és csak ott válhatott teljessé a nagy mű: a megváltás műve. Nem azért, mert az Istennek erre lett volna szüksége, hanem csak azért, hogy ez a gyarló ember ember lehessen újra, hogy a kezdeti állapot, mely ott az Éden kertjében még meg volt, újra helyreálljon Isten és ember között. Egy olyan megoldást találva erre, hogy a Kísértő, a Kígyó ne tudjon megint belemondítani. Igaz, tudjuk, hogy próbálkozott, és ma is próbálja újra és újra, nap mint nap, hogy miniket valami úton eltántorítson. De a mű ettől függetlenül készen van, a végső szó elhangzott: ELVÉGEZTETETT.

Jézus azzal, hogy mindezt értünk elszenvedte egyszer és mindenkorra rátaposott a Kígyó fejére, és így nekünk már nincsen semmi kárhozhatásunk. „Csak” komolyan kell őt venni, legalább ahogyan ő komolyan vett minket, vagyis halálósan. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy engesztelt Fiát adta, hogy aki hisz öbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16)

Nagypénteken a keresztyén világ gyászban van, hiszen Urunk értünk szenvedett és halt meg, de szívünkben lehet egy kis öröm is, hiszen a szó elhangzott: ELVÉGEZTETETT.

Megváltottal vagyunk, a bűnbocsánat letétemenyesei, az örök élet örökösei. Kell-e ennél nagyobb Isten bizonyíték, mint a nagypénteki evangélium: ELVÉGEZTETETT?

Kendeh-Kirchknopf László

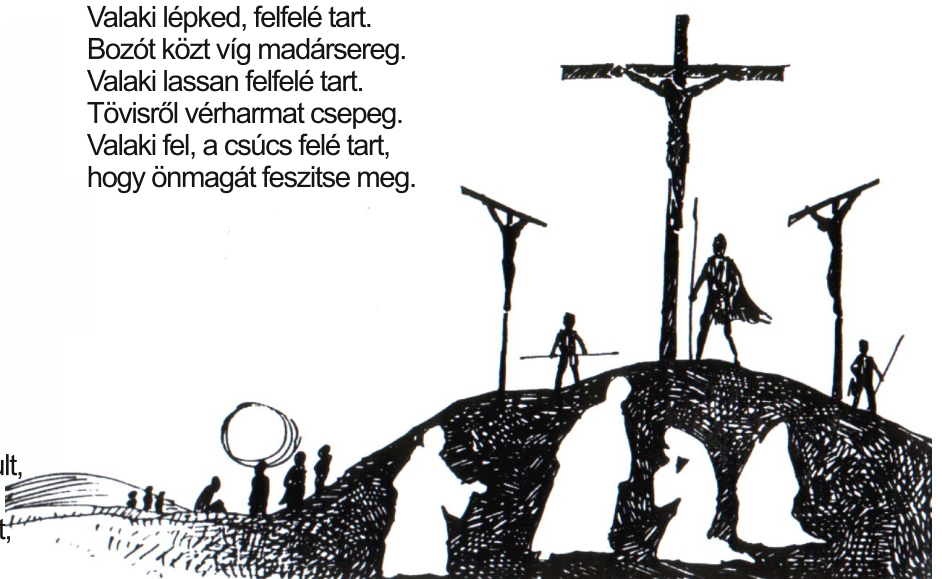
Dsida Jenő: Út a Kálváriára

Reszkető, enyhe fény sugárik.
Egy felhő lassudan megyen.
A lélek fáj, a fény sugárik.
Valaki ballag a hegyen,
hűs homlokáról fény sugárik
s szemét lehúnyja - úgy legyen!

Elszállt szerelem illatától
kövér és fűszeres a lég.
Halott szerelem illatából
soha, de sohasem elég.
Bomló szerelem illatából
sejti a szív, hogy itt a vég.

A seb szép csöndesen begyógyult,
- ó, angyalok, bús, kék szeme -
a seb már nem sajog, begyógyult,
- ó, halkán bűgő, mély zene! -
a seb már régesrég begyógyult
és mintha mégis vérzene.

Valaki lépked, felfelé tart.
Bozót közt víg madársereg.
Valaki lassan felfelé tart.
Tövirsől vérharmat csepeg.
Valaki fel, a csúcs felé tart,
hogy önmagát feszítse meg.

A húsvéti ünnepkör

Az egyházi esztendő kezdetben természetesen az évről évre visszatérő húsvét ünnepét jelentette. Ezután lépett az ünnepek közé az Epifánia (Vízkereszt ünnepe), majd a karácsony. Aztán mindkettő nagy ünnep bővült a rákészülés idejével, illetve az ünnep utáni kifejtő, a lecsengési időszakkal.

A húsvéti esemény a keresztény hit alapja és középpontja. Húsvét a kereszténység egyedülálló kincse, üzenete, lehetősége. Ha a legfontosabbat keressük, akkor itt kell keresnünk, ha a megújulásra vágyunk, akkor ide kell mindig visszakanyarodnunk.

Húsvét

Pál apostol a Korinthusban élő gyülekezetet emlékezteti arra a „hagyományra”, amelyet már ő is úgy kapott. Korrekt történeti megközelítésben az írásokra hivatkozik, és listászerűen felsorolja azokat, akik szemtanúi voltak a feltámadott Úr megjelenéseinek. Az újszövetségi írások – mind az evangéliumok, mind pedig a levelek – jelzik, hogy a húsvéti hír „továbbadásra” való. Ezért, mivel az első keresztény közösségekben az istentiszteleti élet középpontja a feltámadásról szóló prédikáció, az ünneplés is húsvét köré koncentráldik.

A második századból már létezik történeti adat, mely húsvét megünneplését jelzi. A pontos időmeghatározás, ti. hogy a zsidó páska ünnepnek megfelelően, az első tavaszi holdtölte utáni vasárnapon kell ünnepelni Krisztus feltámadását, csak a niceai zsinaton 325-ben rögzült véglegesen.

Egyértelmű, hogy Krisztus Úr-volta, a feltáma-

dott hatalma egyre nagyobb hangsúlyt kap a keresztény ünneplésben. Ez természetesen nem volt belesűrítendő egyedül a húsvéti ünnepbe, így egyre inkább kialakul előtte és utána az egyrészt bibliai tartalmú, másrészt az ünneplést gyakorlatikusan előkészítő és kiteljesítő szokások és napok sora.

Mivel – a mindenképp föltöltendő volta miatt – mindig húsvétot, a húsvéti eseményt, s a feltámadás napját (a hét első napja, azaz vasárnap) emlegettük, itt ki kell egészíteni: a három szent nap a keresztény ünneplés csúcsa, mint az egyházi esztendő középpontja. Nagycsütörtök (az élet táplálékát, önmagát odaadó Úr), nagypéntek (a keresztben önmagát feláldozó, bűnünk büntetését magára vevő halálos szeretetét gyakorló Úr), húsvét (a halált legyőző, életet ajándékozó Úr).

A szent három nap együtt foglalja magába a teljes titkot, megváltásunk misztériumát: Krisztus meghalt értünk, és feltámadott értünk. Krisztus

keresztthalálának többféle értelmezését ismerjük. A jelen keret nem teszi lehetővé ennek kibontását, s még kevésbé a zsidó páska ünnepel való tartalmi, formai kapcsolat részletezését. Az azonban egyértelmű, hogy a kereszt előreutal a húsvéti sírra, a húsvéti esemény vissza-utal a kereszt misztériumára, s a kettő együtt mutat előre eszkatológikus távlatokba.

Húsvét ünnepének természetes velejárója volt a fény ünneplése, hiszen Jézus feltámadásában legyőzte a halált, ezzel a fény győzedelmeskedett a sötétség felett. Így az istentisztelet időpontjának kiválasztása magában is hirdette a Húsvéti örömhírt. Sajnos a későbbi protestáns gyakorlatban átkerült ez a húsvét vasárnapi délelőtti istentiszteletre. Ma már egyre több helyen tartanak újból húsvét hajnalban istentiszteletet.

Ezeknek az istentiszteleteknek a részei: igei istentisztelet – fény ünnep – keresztelés – igehirdetés – úrvacsora.

Húsvét nyolcada

A húsvéti nyolc nap – amelynek bibliai háttere a János evangéliumában található utalás Jézus megjelenésére – folytatódik a következő vasárnapokkal, s elérkezik a következő ünnep-csúcshoz, mennybemenetel ünnepéhez (negyven nappal húsvét után). Ebben az időszakban a korai egyház időszakától fogva a liturgiában sorra kerülnek az evangéliumok feltámadás-történetei és a Jézus megjelenéseiről szóló tudósítások.

A húsvéti ünnep és a keresztelés kapcsolata a kezdetektől egyértelmű. A húsvétkor megkeresz-

teltek még egy hétig fehér ruhában jártak. Ezt az után húsvét utáni héten vehették le. Ezért a vasárnapot fehérvasárnapnak is nevezték/ik. A VII. századtól kezdve keresztelési emlékűnnepről is tudunk, amelyen a gyülekezet az előző évben megkeresztelttel együtt emlékezett. Ez az emlékűnnep később a fehérvasárnapot követő hétfőre került. Amikor azonban a gyermekkeresztelek és annak nem húsvéthoz kötött volta miatt, a keresztelések a születést követően megtörténtek ez az ünnep veszített jelentőségéből.

A fehérvasárnap jelentősége az egyháztörténet-

ben jóval később – a XVII-XVIII. Században – újra megnövekedett, hiszen az első áldozás, ill. az első úrvacsora vétel (konfirmáció) erre a napra esett.

Húsvét nyolcada a későbbiekben egyre inkább rövidült, oly annyira, hogy egy idő után csak húsvét vasárnapját, hétfőjét és keddjét ünnepele. Később ez is szűkült, s így alakult ki a húsvét kétnapos ünneplése. Természetesen az ünnepet hosszabb előkészületi időszak előzte meg.

Nagyhét

A húsvétot megelőző hét – amit mai szóhasználatban „nagyhétnek” nevezünk – ilyen előkészület, amelynek teológiai íve Jézus bevonulásától indul, folytatva az utolsó vacsorával, majd a szenvedéstörténettel, hogy azután elérjen a csúcspontig: a feltámadás evangéliumáig.

Jeruzsálemben a nagyhét a Jeruzsálemi bevonulás újra-megjelenítésével kezdődött. A nyugati kereszténységben ezen a vasárnapon került sor a húsvétkor megkeresztelendők nyilvános hitvallására.

Római gyakorlat szerint virágvasárnap már telje-

sen a szenvedéstörténetre való koncentrációt jelentette. Ezen a napon olvasták, később énekeltek a Máté szerinti passiótörténetet.

A hét következő három napján nem volt úrvacsora. Ezeken a napokon ige-istentiszteleteket tartottak passió-textusokkal, ill. János evangéliuma 12-13. fejezeteinek olvasásával. Az egyháztörténet során egyre inkább elterjedt, hogy a nagyhéten nem használtak harangokat, ehelyett megfelelő faeszközök összeverésével jelezték az istentisztelet kezdetét.

Az első századokban nagypénteken nem tartot-

tak istentiszteletet, csak böjtöt tartottak. A negyedik századtól már tartottak istentiszteletet, melyen sok olvasmány, ének és imádság hangzott el. A csúcspont Jézus szenvedéstörténete és halála volt János evangéliuma szerint.

A magyar protestánsok között a legnagyobb ünnepnek számít. De a legnagyobb ünnepről beszélni egyoldalú, mert nagypéntek és húsvét elválaszthatatlan egymástól.

Nagyszombat ünnepe a sír csendjének ünnepe, és nem Jézus pokolra szállásának ünnepe. Eredetileg ennek a napnak nem volt liturgiája.

Böjt

A húsvét előtti időszak hét hetét „Böjt”-nek nevezük. Már a negyedik századra visszavehető a negyvennapos előkészületi idő. Ez a szakasz a bibliai igéiben sorra előhossa a Szentírás 40-es számmal összefüggő időszakait.

Ezek mind az átmenet, az előkészület, a bűnbánat, a megvilágosodás időszakai.

A második században még csak kétnapos böjtről tudunk, amely megelőzte a húsvétot. Nagypénteken kezdődött, és a húsvéti eucharisziával (úrvacsora) ért véget. A következő században már a hét többi napján is volt – részleges – böjt. A IV. századtól kezdődően van adatunk arra vonatkozóan, hogy Rómában háromhetes böjtöt tartottak húsvét előtt. Az ötödik század kezdetére azonban már kialakul a húsvét előtti hatodik vasárnaptól kezdődő böjti időszak.

Egyrészt a böjti időszak a keresztelezési előkészület, a felkészülés, tanulás, gonosz-űzés, megtisztulás időszaka volt. Az időszak azonban nem

csak a keresztelezők számára volt fontos. Az egész gyülekezet kísérte ezt a felkészítést együtt imádkozással, böjtöléssel, bűnbánattal. A későbbiekben is hordozott sajátos tartalmat ez az időszak: a nyilvános bűnösök felkészítése az újrafelvételre, vagyis a gyülekezetbe való visszavételre.

A húsvét előtti 40 nap (leszámították nagypénteket és nagyszombatot, ill. a vasárnapokat) tehát a bűnbánattal való húsvéti felkészülés időszaka volt. Vasárnapokon, (később a megelőző szombatokon) nem böjtöltek. A különböző belevevett, ill. kiemelt böjti napok miatt állandó eltérés mutatkozott a szimbolikus jelentőségű 40 naphoz képest – ezért végül is nem vasárnap, hanem a húsvétot megelőző 6. vasárnap előtti szerdával kezdtek a böjti időszakot, hogy a 40-es szám teljes lehessen.

A keleti egyház gyakorlatának hatására a VI. századtól kezdődően a 40 napos böjti időszakhoz

egy elő-böjti időszak kapcsolódott – hetvened, hatvanad és ötvened vasárnapja.

A böjti vasárnapok kialakult perikópa-gyakorlata mutatja a konzekvens felkészítést a húsvéti örömhír fogadására.

A böjti időszakban – a korai időktől kezdve az éves átlagnál intenzívebb istentiszteleti életet élt az egyház. Ennek jeleit (sok helyen sajnos csak maradványait) láthatjuk a mai magyar protestáns egyházi gyakorlatban is.

A IV-V. századtól kezdve hétközi istentiszteletek tartásáról is tudunk ebben az időszakban. Eleinte szerdán és pénteken tartottak igei istentiszteleteket. Később már hétfőn, kedden és szombaton is volt istentisztelet. A VI. századtól kezdve a csütörtök is bekerült az istentiszteleti napok sorába.

A mai protestáns egyházi életben – sajnos, kevés helyen – de böjti időszakban tartanak igehirdetés-sorozatokat, böjti-, vagy passió-áhitatokat.

Húsvét ötven napja

Húsvét megelőző, előkészületi időszakának megfelelően hosszú, 50 napos húsvét ünnepét kibontó vasárnap-sorozat kezdődik. A vasárnapok, melyek közrefogják a mennybemenetel ünnepét (áldozócsütörtököt is), végig a húsvéti örömmüzenet fényében zajlana, és adják az útmutató üzenetet a földön küzdő, vándorló egyháznak.

Külön kell szólnunk pünkösd ünnepéről, amely teológiailag a húsvéti ünnepkör koronája, mégis önálló helyet foglal el. Ünneplése egy héten belülre esik, így külön ünnepkörről nem beszélhetünk.

Az ötvenedik nap a korai kereszténység számára csupán a húsvéti időszak lezárása volt. A harmadik-negyedik század fordulóján a kelet-szíriai és a palesztinai egyházban ezen a napon ünneplik Jézus mennybemenetelét. Jeruzsálemben pedig a mennybemenetel mellett a Lélek kiöltését is ezen a napon ünneplik. A negyedik évszázad végén azonban már Pünkösd egyedül a Szentlélek eljövételének – önálló – ünnepe. Fejlődésének egy bizonyos szakaszában egészen nyolc napra terjedt ki az ünneplés. A mai gyakorlat szerint az ünnep két napra zsugorodott. Az ünnep liturgikus színe a Lélek tűzének színe: a piros.

Pünkösd

Most már lassan hagyománnyá válik a Mevisz életében a mozgássérült passió szervezése is. Elértük a 9. alkalomhoz. Idén Veszprém megye falvaiba látogatunk majd el a nagyhét minden napján virág vasárnapkal kezdve.

Minden ilyen alkalommal 2 hónappal hűsvét előtt összeverődik a passiózó társaság, hogy gyakorolja a mozgásokat, a szöveget, megbeszéljük a dolgokat, az igazi feladat előtt. Idén Csákvárra utaztunk erre a próbahétvégére. Itt sor került a szerepek és a szö-

Passió „guruló Jézussal...”

vegkönyv kiosztására, az áhítatok beosztására is. Ezen a hétvégén kellett elmünk arra a szintre, hogy az egészséges fiatalok tudják, hogy mikor és hova kell tolni a kerekesszékekben ülő szereplőket, tudják, hogy mikor ki jön és mit mond. A szöveg tanulása csak ezután jön. A próbahétvége után mindenki maga áll neki, ha nem megy valahogy megoldjuk, hogy segíteni tudjunk.

Idén a szervezés viszonylag simán ment, kivéve néhány akadályt. Ilyen volt a zene megszervezése is, hiszen nagyon nehéz egy olyan embert „leakasztani a falról”, aki rá is ér, sőt még rendesen gitározik is. Ezt sajnos idén sem sikerült megoldanunk, ezért a jó öreg felvételes módszerhez folyamodtunk. Pfeiffer Ottó volt segítségünkre, aki felvette nekünk a zenék alapját, amire aztán majd az előadásokon ránekeljük a szöveget.

Idén a már jól ismert és szeretett kemenesmihályfai táborhelyünk nyújt majd menedéket nekünk. Itt lesz a szállásunk, itt töltjük az előadások közötti időt. Kisbuszokkal utazunk egy-egy helyszínre eljutni. Sokkal jobb helyzetben vagyunk a tavalyihoz képest, hiszen azóta a Mevisz egy újabb, 10 személyes járgánnyal gazdagodott, ami jóval egyszerűbbé teszi a dolgunkat.

Nagypéntek előtt egy héttel érkezünk a szállásra. Péntek és szombat tömény, éjszakákba nyúló próbákkal, gyakorlással, éneklés-

sel telik majd. Mindez persze nem csupa öröm és boldogság, sajnos a fáradtság és az izgalom kimeríti az embereket és előfordul, hogy türelmetlenek és ingerültek leszünk. Viszont miután túléljük az első előadást sokkal kellemesebb, és boldogabb lesz a légkör.

Tényleg gurul Jézus? Igen. Ez a speciális előadásmód 9 éve nagy hatással van az evangélikus gyülekezetekre. Ugyanis nem csupán egy átlagos passió történetét mutatunk be, hanem Jézus szenvedéstörténetét mutatjuk meg kerekesszékekben ülő fiatalokkal. Ez úgy a néző, mint az előadó számára meghatározó élményt nyújt.

Hálás köszönettel tartozom mindazoknak, akik segítettek az előadás létrejöttében, és akik szívesen vállalták ezt a próbatételt egészségesen, vagy székben ülve, és persze nem utolsósorban Istennek azért, hogy 2011-ben, Veszprém megyében is megmutathatjuk az Ő mindent elsőpró akaratát.

Előadások ideje, és helye: Április 17. Ajka 10 óra evangélikus templom, április 18. Pápa 17 óra evangélikus templom, április 19. Takácsi 18 óra evangélikus templom, április 20. Marcaltó 11 óra Művelődési Ház, április 20. Nagysimonyi 18 óra evangélikus templom, április 21. Nagyalásony 17:30 Evangélikus templom

Rosta Izabella

Az elmúlt fél év eseményei dióhéjban

Miért is vonzó az ifi nekünk, törzstagoknak? Miért sietnek jó néhányan az otthonba péntek délután? Talán a jó társaság, a közös gondolkodás, a jó hangulat, a közös játék, vagy talán a meghitt pillanatok miatt? Azt gondolom, mindez együtt adja az ifi lényegét, ami összehoz minket hétről-hétre.

Persze az a társaság is csak olyan, mint bármely emberi csoport. Néha fáradt, ingerlékeny, feszült, vagy éppen kapkodó. Köztünk is vannak konfliktusok, nézeteltérések. És az a jó az egészben, hogy ezeket a helyzeteket próbáljuk meg emberien, kulturáltan kezelni, megbeszélni. Apró odafigyelések, gesztusok és pillanatok teszik széppé az estéket. Persze vannak kiemelkedőbb események is. Ilyen volt a Mikulás est. Amikor az otthon ajtaján belépve egy szépen feldíszített, terem várt bennünket, ahol Anita és Gergő tortával és gyümölcsléből kevert koktélokkal kedveskedtek nekünk, majd az est fénypontjaként megérkezett a Mikulás. A karácsony meghittségét és valódi jelentését is próbáltuk megvalósítani saját kereteink közt. Mindenki nevét felírtuk egy-egy lapocskára, amit bedobtunk egy sapkába. Aztán jöhetett a sors keze. Mindenki izgatott

volt, hogy kinek a nevét húzza majd. De nem ez volt az igazi kihívás, hanem az, hogy milyen saját készítésű ajándékkal lepjük meg a kihúzott személyt. Mert hát az ajándék legyen meglepetés, saját készítésű és személyre szóló is. Így aztán mindenki nagy odafigyeléssel és gondtal készítette azt a tárgyat, amit ajándéknak szánt. Szerencsére a befektetett idő és munka megtérült, hisz mindenki arcán az öröm látszott az ajándékozás után.

Néhányan megbeszéltük, hogy a szilvesztert is együtt töltjük. Erre a legalkalmasabb helynek a Kende lakás látszott, így aztán az esti istentisztelet után itt gyűltünk össze. Bevezetésképpen elfogyasztottuk azt a vacsorát, melyet tiszteletünkre készítettek a házigazdák. Az este további része játékkal, beszélgetéssel telt. Persze koccintottunk az újévre, és még egy-egy fogadalmat is tettünk. És ha már a fogadalmaknál tartunk, akkor ide tartozik a böjti időszak is. Böjtlőni számomra azt jelenti lemondani valamiről, ami megszokott, kényelmes. Igen, most azt határoztuk el, hogy lemondunk egy rossz szokásunkról, esetleg kényelmet jelentő dologról. Persze ez nem is olyan egyszerű, ezért mindenkinek van egy pár-

ja, aki segít neki, figyelmeztetni, hogy mit ne csináljon, vagy éppen mi az, amit tennie kellene.

Persze nemcsak ünnepek és kiemelkedő események vannak. Az átlagos alkalmak is figyelmet érdemelnek. Pl. Zoli már kétszer is készült előadással, ami nagy érdeklődést keltett.

A csendes áhítatok a gyertyák fényében zajlanak. Az elcsendesedést egy ige felolvasása és imádság követi. Az áhítatokat éneklés követi. Vannak kedvenc dalaink, amit nagyon szívesen éneklünk, és nélkülük elképzelhetetlen egy-egy alkalom. Az elkövetkezendő időszakra is vannak terveink, elképzeléseink. Sok olyan program, amelyre izgatottan készülünk. Ilyen a Hajnali istentisztelet a Passió, a Tamás - mise Bobán. Szerencsére vannak, akik a mi lelkesedésünket látva csatlakoztak hozzánk. Remélem, hogy mások is benéznek hozzánk, és velünk maradnak.

Szeretettel hívunk és várunk minden érdeklődőt és nyitott lelket, aki szeretne egy jó csapat része lenni.

Nider Tünde

Gyerekkoldal

Lányok-Fiúk harca

Izgalmas és vidám szombat délelőttöt tölthettek együtt azok a hittanosok, akik részt vettek a Lányok-Fiúk Harca hittanos vetélkedőn. S, hogy miért rendeztünk efféle versenyt?- kérdezheti a Kedves Olvasó. Mert fiataljaink nem tudtak megegyezni abban, hogy a lányok vagy a fiúk hittanos tudása a nagyobb...

Hogy ne legyen több vita közöttük, összemérhették tudásukat. 100 kérdést kellett megválaszolniuk különböző témakörökből. A kérdéseket a hittanos tananyagból, egyházmegyénk és gyülekezetünk életéből állítottuk össze és elmondhatjuk, hogy jó evangélikuskén állt helyt mindkét csapat. Az összesített eredmények alapján azonban egyformán teljesítettek. Jutalom gyanánt egy hatalmas kosár édességből válogathattak maguknak a fáradt, ám okos kis versenyzők. Köszönjük a részvételt **Mórotz Rékának, Porkoláb Vivinek, Horváth Klaudiának, Szabó Patriknak, Mórotz Leventének, Szolnoki Balásznak és Szuh Andrásnak.**

Hittanverseny

Szorgalmas felkészülés után 16 hittanos szállt fel a Szombathelyre tartó buszra, hogy részt vegyen az egyházmegyei Hittanversenyen. Az út nagyon jó hangulatban telt, énekléssel, nevetéssel és beszélgetéssel, no meg még egy kis tanulással.

A szombathelyi gyülekezet gyülekezeti termében már sokan vártak a nagy megmérettetésre és arra, hogy mindenki megérkezzen. Amíg vártunk, együtt énekeltünk és meghallgattuk az áhítatot. Ezután, külön az alsósok és külön a felsősök csapatai elvonultak, hogy kezdetét vegye a verseny. A csapatok szorgalmasan dolgoztak a feladatokon, így hamar eltelt az idő. Az eredményhirdetésig pedig lehetőség volt egy kis sütizésre, üdítőzésre is.

Sajnos egyik csapat sem jutott be az országos versenyre, de tudnia kell a Kedves Olvasónak, hogy nagyon szoros volt a küzdelem és csak 1-1 pont választotta el a csapatokat egymástól.

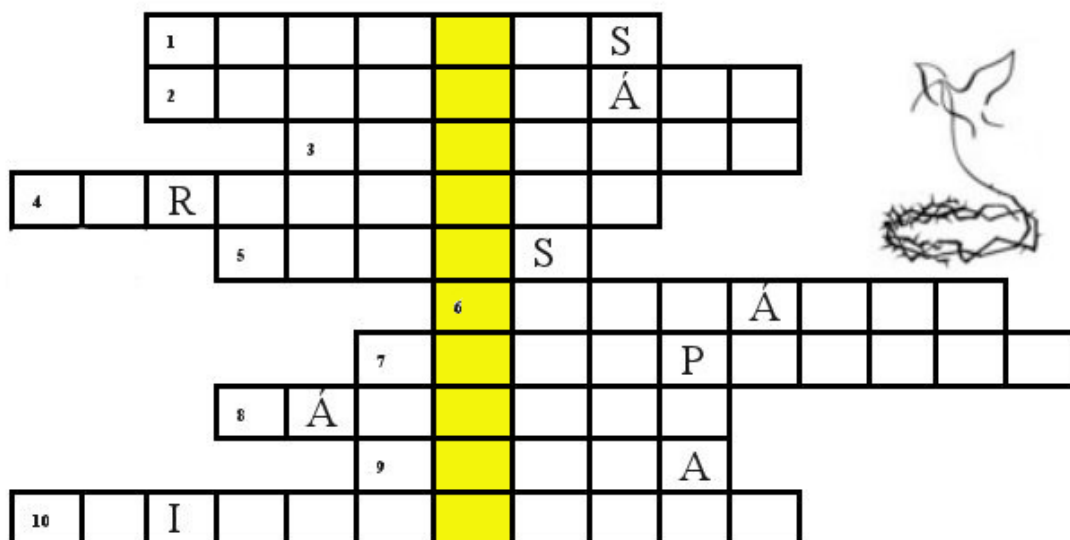
Akikre pedig nagyon büszkék vagyunk: **Szuh Tamás, Mestery Dorottya, Horváth Szandra, Porkoláb Liliána, Far Zoé, Mestery Márton, Nemes Attila és Döbrönte Tamás, akik az alsósokat képviselték és Bécsi Eszter, Porkoláb Vivien, Mórotz Réka, Horváth Klaudia, Szabó Patrik, Szuh András, Szolnoki Balázs és Mórotz Levente, akik a felsősöket képviselték.**

T á b o r

Kedves Hittanosok! Kedves Szülők!

Idén is készülünk Hittanos táborba, ahová sok szeretettel hívjuk és várjuk gyülekezeteink hittanosait (1-8.osztály) A tábor június 19-24.-ig tart, Meszlenbe utazunk, ahol színes programokkal töltjük majd napjainkat. Egy kis ízelítő a programból: Egyházi ünnepeink - Karácsonytól Reformációig átéljük az ünnepeket-, reggeli és esti áhítatok, sok éneklés, kézműveskedés, kirándulás, játék, móka és kacagás! Bővebb információkkal személyesen szolgálunk minden leendő Táborlakónak és Szüleiknek! Gyere el! Nem fogod megbánni! Mi várunk! Szeretettel: a Szervezők

R e j t v é n y

1. Ő volt a főpap Jézus elítélésekor,
2. Ebben a kertben fogták el Jézust a római katonák,
3. Ő volt a helytartó Jézus elítélésekor,
4. Erre szögezték fel Jézust,
5. Ő árulta el Jézust,
6. A Krisztus szó magyar jelentése,
7. Jézus halálának a napja,
8. Ezzel szúrták át Jézus oldalát,
9. Az első asszony, aki Jézus sírjához ment,
10. Ide temették Jézust.

Alkalmaink 2011. július 3-ig

Április 17. Böjt 6. vasárnapja (Palmarum): 9 óra Adorjánháza, 10 óra Boba, 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa
Április 21. Nagycsütörtök: 19 óra Boba (Úrvacsora)
Április 22. Nagypéntek: 10 óra Boba (Úrvacsora) – Passióolvasás, 18 óra Nemeskocs (Úrvacsora)
Április 24. Húsvét ünnepe: 5.00 óra Boba (Úrvacsora), 9 óra Adorjánháza (Úrvacsora), 10 óra Boba (Úrvacsora), 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa
Április 25. Húsvét 2. napja: 9 óra Csögle (Úrvacsora), 10 óra Boba (Úrvacsora), 14 óra Nagypirit (Úrvacsora), 15 óra Kispirit (Úrvacsora)
Április 29. Péntek: 16.30 Óvodások Anyák Napi műsora a templomban
Május 1. Húsvét ünnepe utáni 1. vasárnap (Quasi modo geniti): 9 óra Csögle, 10 óra Boba, 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa
Május 8. Húsvét ünnepe utáni 2. vasárnap (Misericordia Domini): 8 óra úti áldás, itthonmaradók áhítata Boba, Gustáv Adolf Vasi Hálaadó Nap Répcelak
Május 15. Húsvét ünnepe utáni 3. vasárnap (Jubilate): 9.00 Adorjánháza, 10 óra Boba, 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa
Május 22. Húsvét ünnepe utáni 4. vasárnap (Cantate): 9.00 Adorjánháza, 10 óra Boba, 14.30 Boba – Ifjúsági istentisztelet (Úrvacsora)
Május 28. Szombat: 9.00 Zalaegerszeg – Egyházkerületi missziós nap
Május 29. Húsvét ünnepe utáni 5. vasárnap (Rogate): 10 óra Boba
Június 2. Mennybemenetel ünnepe: 10 óra Boba, 11 óra Nemeskocs (Úrvacsora) – Templomszentelési emlékünnepe
Június 5. Húsvét ünnepe utáni 6. vasárnap (Exaudi): 10 óra Boba – Konfirmációs vizsga
Június 10. Péntek: 18.00 Boba Tamás-mise (tanévzáró istentisztelet)
Június 12. Pünkösd ünnepe: 9.00 Csögle és Adorjánháza, 10 óra Boba (Úrvacsora), 14 óra Nemeskocs és Nagypirit (Úrvacsora), 15 óra Kemenespálfa és Kispirit (Úrvacsora)
Június 13. Pünkösd második ünnepe: 10.00 Boba (Úrvacsora) – Konfirmáció, 15.00 Boba – Jubiláló konfirmandusok szeretetvendégsége
Június 18. Szombat: 14.00 Győr – Itzés János püspök búcsúztatása
Június 19. Szentháromság ünnepe: 9.00 Adorjánháza, 10.00 Boba, 14.00 Nemeskocs, 15.00 Kemenespálfa
Június 19-24. Meszlen: Gyülekezeti gyermektábor
Június 25. Szombat: Győr – Szemerei János püspök iktatása
Június 26. Szentháromság ünnepe utáni 1. vasárnap: 9.00 Adorjánháza, 10.00 Boba, 14.30 Boba – Ifjúsági istentisztelet (Úrvacsora)
Július 3. Szentháromság ünnepe utáni 2. vasárnap: 10.00 Boba – Gyülekezeti Nap

**1 % - kérjük segítsék adójuk 1-1 százalékának felajánlásával
egyházunkat!**

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035
Bobai Evangélikus Templomért Alapítvány adószáma: 18891670-1-18

Számunk szerzői voltak:

Ifj. dr. Hafenschér Károly, Kendeh-Kirchknopf Anita, Kendeh-Kirchknopf László, Nider Tünde, Rosta Izabella, szerkesztő: Erdélyi Károly

Kiadja a Bobai Evangélikus Egyházközség

Rostáné Piri Magda lelkész és Szolnoki András felügyelő